

Boligforhold maa have været af en højst uheldig og sundhedsfarlig Art.

Idet jeg altsaa takker for, at denne Bevilling er bleven opført, vil jeg gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at der er adskillige andre Steder, hvor der er lige saa usle Boligforhold, men hvor man ikke har en Sundhedskommission, der kan skride ind, og det var ønskeligt, om Ministeriet der ved Forstvæsenets Hjælp vilde skride ind, saa at der blev foretaget Forandringer til det bedre. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa et enkelt Sted, hvor Forholdene ere særlig graverende, nemlig Hegnmandsboligen i Hyttekær. Hvis der der var en Sundhedskommission, der havde samme Myndighed som Sundhedskommissionen i Silkeborg, vilde den sikkert ikke et eneste Øjeblik betænke sig paa at erklære denne Bolig for aldeles ubeboelig for Mennesker. Jeg ved vel, at en Reform paa dette Omraade vil medføre betydelige Udgifter, idet jeg ikke tvivler om, at der er adskillige Steder, hvor Boligforholdene ere lige saa daarlige som her, men naar man ser hen til, hvor offervillig Staten i mange Tilfælde er, naar det gælder Bolig til højere Embedsmænd, mener jeg, at en lignende Velvillie burde man kunne spore, naar Talen er om Statens Arbejdere, saa at de ikke ligefrem skulle bo i sundhedsfarlige Boliger.

I samme Forbindelse vil jeg lige omtale den Bevilling, der findes under Nr. 12. Den vedrører for saa vidt et lignende Forhold, idet det er en Bevilling paa 1,200 Kr. til en Forbedring af Vandforsyningsforholdene ved 4 Underbetjentsteder i Silkeborg Skovdistrikt. Ogsaa her vil jeg henstille til Landbrugsministeren at have sin Opmærksomhed henvendt paa lignende Forbedringer andre Steder. Jeg skal til Eksempel nævne, at ved Hegnmandsboligen ved Ørnesø have de vistnok 300 Alen til den Brønd, hvor de skulle hente Vand til Husholdningen. Det er dog saaledes, at naar private ville bygge, sørge de først for at undersøge, om der er Vand i Nærheden, men her synes man slet ikke at have haft sin Opmærksomhed henvendt paa det Forhold og har ganske rolig bygget. Der er ikke langt til Søen, men selv om Søvandet kan bruges til Vask, vil det vistnok ikke være heldigt til Husholdningsbrug. Jeg vil altsaa kun henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa, at der paa dette Sted vil kunne trænges til en lignende Reform som den,

der her er foreslaaet Bevilling til, idet jeg i øvrigt takker for Bevillingen og anerkender, at det er, om ikke en stor Reform, saa en Reform i den rigtige Retning, og en Reform, der viser, at man i alt Fald i Landbrugsministeriet har Villie til at hjælpe paa de Mangler, der forefindes.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), mit Partis ærede Ordfører i denne Sag, har allerede omtalt et Samraad, der findes nævnt under Nr. 20. Samraadet drejede sig om en Konflikt, der har været paa Skanderborg—Skern Banen i Anledning af Snekastningsarbejdet i denne Vinter. Jeg skal ikke opholde mig længe ved denne Sag, men finder dog Anledning til at paatale det, der her er sket. Det var under den sidste store Snestorm, at der blev Togstandsning, og Arbejderne ved Laven Station, som meldte sig til Snekastning, forlangte en Timeløn af 35 Øre. Der blev telegraferet til Overbanemester Lysholm, om der kunde gives 35 Øre, men han svarede telegrafisk tilbage, at Timelønnen var 30 Øre, og der kunde ikke gives mere. Der blev saa Dagen efter paa ny telegraferet til Overbanemesteren, om det dog ikke var muligt, at man for at undgaa Konflikt kunde betale de 35 Øre, da man selvfølgelig paa Stationen var klar over, hvilke Ulemper det vilde føre til, hvis Snekastningsarbejdet skulde standse og Banen som Følge deraf være ufarbar i længere Tid. Men atter indløb der telegrafisk Svar fra Overbanemester Lysholm, at Timelønnen var 30 Øre, ikke mere. Saa forlod samtlige 28 Arbejdere Snekastningsarbejdet, og Banen laa ufarbar hen. Det var om Tirsdagen, Trafikstandsningen indtraadte, og det varede saa ved til Torsdag Morgen. Saa indløb der Telegram fra Overbanemester Lysholm, at nu kunde der betales 35 Øre i Timen. Arbejderne mødte da, men stillede Krav om, at samtlige Arbejdere, som havde forladt Arbejdet, skulde i Arbejde igen til den Timeløn, og det maatte Statsbanerne gaa ind paa. Saa blev der taget fat paa Rydningsarbejdet, og det varede ikke længe, forinden Banen atter blev farbar.

Det synes dog at være mindre heldigt, at man fra Statsbanernes Side er ubekymret om, hvad der vil resultere af en saadan Togstandsning, og nægter Arbejderne for et saadant Arbejde en efter min Mening beskeden Timeløn. Det førte til, som det allerede er nævnt, at Banen var ufarbar i 4 Døgn. I 4 Døgn kom der ikke Post til Silkeborg, og hvad det betyder for forretningsdrivende og andre